

[Helga Pedersen.]

ikke i spørgsmålet om ansøgninger til eller forfremmelser i det offentlige tjeneste.

Den betænkelighed, der hyppigst anføres imod at medtage disse sager under offentlighedsreglen, er jo, at man ender i forbeholdne og intetsigende erklæringer, men efter vor formening har god administration pligt til at afgive rigtige erklæringer. Afgives disse erklæringer med viden om, at de er offentligt tilgængelige, eller at parten har adgang til at se dem, så sker det jo under et forøget ansvar. Denne kontrol indebærer derfor efter vor mening en stærk opfordring til, at der i disse erklæringer kun siges det rigtige, både det, der er til fordel for og til ulempe for den pågældende.

I mine øjne vil den regel, vi foreslår, medføre, at offentlighedsreglen fremkalder den bedst mulige administration også på dette specielle område. Og dette er vigtigt, fordi det er begrundelsen for, at vi overhovedet nu beskæftiger os med dette lovforslag. Om begrundelserne i øvrigt henviser jeg til diskussionen, der er refereret i kommissionsbetænkningen side 53, og skal kun tilføje, at ensartede regler for tjenestemænd i staten og tjenestemænd i kommunerne og for overenskomstansatte forekommer mig det rigtigste, og det opnår vi ved vort ændringsforslag. Derfor skal jeg for mit vedkommende anbefale at stemme for ændringsforslaget.

Jeg vil gerne med hensyn til den skrivelse, der er kommet fra Dansk Børneværnsforening, sige, at også jeg finder, at der er interessante synspunkter fremdraget af børneværnsforeningen, men jeg er ligesom det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen, af den opfattelse, at spørgsmålene i og for sig løses ved de foreslåede bestemmelser. Men vi kan naturligvis se nærmere på det under en udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Jeg vil dog gerne på foranledning af det spørgsmål, der nu er rejst, og for så vidt også under henvisning til, at vi i det ændringsforslag, vi har stillet, men som jeg forudser, at der ikke kan skaffes det fornødne flertal for her i tinget, har peget på tvivlsspørgsmål, gerne forespørge den højtærede minister, om ministeren vil kunne gå med til, at vi får en revisionsbestemmelse indsat i lovforslaget. Jeg ved naturligvis,

at man hertil kan svare: ja men herregud, vi kan jo på ethvert tidspunkt tage spørgsmålet om lovens revision op. Men jeg synes alligevel, at der i denne sag foreligger det særlige, at vi ved, at vi har taget et første skridt henimod en egentlig forvaltningsreform, og det i sig selv kan tale for, at loven skal revideres eller optages til overvejelse efter en vis kortere tid, for at vi kan se, om vi har indvundet de erfaringer, der skal til for at gå videre til en egentlig offentlighedsreform. Men dertil kommer, at dette lovforslag vedrører administrationen på en række områder inden for en række ministerier, inden for de kommunale myndigheder m. v., og den tvungne revisionsbestemmelse kan måske være af særlig nytte her, idet den enkelte administrationsgren måske næppe føler sig opfordret til — hvis denne gren ikke er justitsministeriet — at fremkomme med forslag til en revision til justitsministeren, under hvem dette lovforslag med rette henhører. Derfor forespørger jeg den højtærede minister, om en sådan revisionsbestemmelse ville kunne støttes af den højtærede minister, og jeg skal i første omgang anbefale, at vi stemmer for ændringsforslaget.

Thestrup: På mit partis vegne kan jeg anbefale at stemme for det til § 11 stillede ændringsforslag og i øvrigt at stemme for lovforslaget. Jeg henviser vedrørende ændringsforslaget til kommissionsbetænkningens pagina 53-54. Jeg vil gerne føje hertil, at der jo nu efter tjenestemandslovens § 2, stk. 2, og § 26 for tjenestemændene er en vis adgang til at blive gjort bekendt med, hvilke andre ansøgere der er til den stilling, de søger, og hvilke udtalelser ens foresatte afgiver om én. Jeg tror, at alle tjenestemænd anser adgangen hertil som noget meget nødvendigt for at forhindre misbrug. Men nu bliver i stigende grad stillinger, der tidligere var tjenestemandstillinger, besat med overenskomstlønnede. For store grupper vedkommende, måske navnlig inden for de akademisk uddannede, for juristernes, for ingeniørernes og for lærernes vedkommende, har det ikke været hensigten, at der, selv om de bliver ansat som overenskomstlønnede, så skulle ske større ændringer i deres stilling over for det offentlige, bortset fra løn og pension. Hvis vi nu gennemfører